

Integrerings- og mangfoldsdirektoratet

KULTUR- OG KIRKEDEPARTEMENTET
Postboks 8030 Dep.
0030 Oslo

dok 4

Kultur- og kirkedep. KI	
Saksnr. <i>20064669</i>	Dato <i>12.07.06</i>
Kode <i>Ki-501</i>	Beh.

Postadresse:
Postboks 8059
Dep., 0031 Oslo

Besøksadresse:
Hausmannsgate
23, Oslo

Internett:
www.imdi.no

E-post:
post@imdi.no

Sentralbord:
24 16 88 00

Telefaks:
24 16 88 01

Org.nr.:
987 879 696

DERES REF
2006/2706 Ki

VÅR REF
06/1881 iax

DATO
11. juli 2006

NOU 2006: 2 Staten og Den norske kirke – Høring

Vi viser til brev av 24.04.06 vedlagt NOU 2006:2.

IMDi tar ikke prinsipiell stilling til noen av de tre foreslåtte modellene for en fremtidig kirkeordning, men vil gjerne påpeke enkelte forhold vi oppfatter som viktige å ta hensyn til når en skal vurdere den norske kirkes rolle og status i et flerreligiøst og flerkulturelt samfunn:

1. Samfunnsmessige endringer

Det norske samfunn er betraktelig endret siden statskirkeordningen ble befestet i Grunnloven for snart 200 år siden. Vi har ikke lenger et livssynsmessig homogent samfunn basert på den kristne (evangelisk-lutherske) tro. Selv om fortsatt en stor majoritet bekjenner seg som kristne, har andelen av befolkningen med en annen religiøs eller livssynsmessig tilknytning, økt. Dette bør også gjenspeiles og tas hensyn til i den statlige tros- og livssynsspolitikken.

2. Likestilling og likeverd

Tros- og livssynsfrihet er en menneskerettighet og nedfelt i norsk lov. Et mangfold av ulike trosretninger både innen og utenfor kristendommen eksisterer i Norge i dag. Skal tros- og livssynsfriheten være reell, må de ulike retningene sikres rettigheter og muligheter til å utøve sin tro eller livssyn på like vilkår. Dette forutsetter bl.a. like vilkår i forhold til finansiering. I henhold til "Lov om trdoms-samfunn og ymist anna" har alle registrerte trossamfunn rett til statlige tilskudd til sin virksomhet. Uavhengig av hvordan en velger å organisere den norske kirke i framtiden, bør en fortsatt ha ordninger som sikrer det økonomiske grunnlaget for ulike tros- og livssynssamfunn.

Under pkt. 2.2.2 *Tros- og livssynsfrihet* nevnes mulige områder hvor statskirkeordningen kan krenke tros- og livssynsfriheten til statsborgere som ikke er medlemmer av Den norske kirke. I utredningen vises det bl.a. til at krav om kirkemedlemskap for halvparten av regjeringens medlemmer kan virke diskriminerende. Dette kravet og eventuelle andre regler/praksiser som kan medføre negativ diskriminering for personer utenfor Den norske kirke på områder som er ikke direkte knyttet til religionsutøvelse, bør gjennomgås og endres.

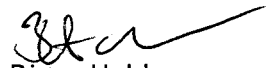
3. Gravferdsforvaltning

Det er behov for et generelt gravferdssystem som favner alle trosretninger. For at gravferdforvaltningen skal fremstå som mest mulig nøytral, bør kommunen eller en annen offentlig instans være ansvarlig.

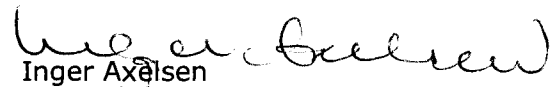
4. Samarbeid og dialog

I et flerkulturelt og flerreligiøst samfunn er det viktig med dialog på tvers av tro og livssyn for å sikre gjensidig respekt og forståelse for hverandre. Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn som omtales i NOU 2006:2 er et nyttig tiltak i så måte. Andre dialogfora kan også ha en vesentlig betydning, både i forhold til praktisk samarbeid i det daglige og når kriser oppstår, for eksempel som under karikaturstriden tidligere i år. Ulike former for samarbeid og dialog må opprettholdes og videreutvikles.

Med hilsen
for Integrerings- og mangfoldsdirektoratet

Bjørn Holden
leder
PAKS – enhet for plan, analyse, kunnskap
og strategi

Inger Axelsen
seniorrådgiver

Kopi: Arbeids- og inkluderingsdepartementet v/IMA